



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Прзз 51/2012  
10.01.2013. година  
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.413/12 од 31.10.2012. године, против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји III-08-Пр.бр.3392/12 од 11.07.2012. године и пресуде Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-107-ПРЖ 21734/12 од 03.09.2012. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 10.01.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ пресуда Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-107-ПРЖ 21734/12 од 03.09.2012. године и пресуда Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји III-08-Пр.бр.3392/12 од 11.07.2012. године и предмет враћа Прекршајном суду у Јагодини Одељење у Ћуприји на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-107-ПРЖ 21734/12 од 03.09.2012. године одбијена је, као неоснова, жалба браниоца окривљеног Г.С. из П. и потврђена пресуда Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји III-08-Пр.бр.3392/12 од 11.07.2012. године, којом је окривљени Г.С. из П. оглашен кривим за прекршај из члана 35. став 1. тачка 6. и став 2. Закона о оружју и муницији јер је поступио супротно одредбама члана 12. Закона о оружју и муницији и осуђен на новчану казну у износу од 9.000,00 динара, изречена му је заштитна мера одузимања предмета прекршаја и то једног пиштоља и једне ловачке пушке ближе означених у изреци наведене првостепене пресуде са обавезом окривљеног да на име паушалних трошкова уплати износ од 500,00 динара.

Против наведених побијаних пресуда, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. и става 2. у вези члана 85. став 1. и члана 81. Закона о прекршајима. У захтеву наводи да је изрека првостепене пресуде неразумљива и противречна разлозима образложења у коме нису наведени ни разлози о одлучним чињеницама. Окривљеном је изречена заштитна мера одузимања предмета прекршаја, коју није могуће извршити јер је окривљеном одузето предметно оружје, један пиштољ и једна ловачка пушка обијањем куће у којој се налазило. Даље наводи да у поступку није потпуно и истинито утврђено чињенично стање и да са једнаком пажњом нису утврђене чињенице које терете окривљеног као и оне које му иду у корист, а при том окривљеном није дата могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете на начин како је то прописано одредбом члана 85. став 1. Закона о прекршајима. Истиче да је у поступку повређено право на одбрану јер прекршајни суд одлуку о кривици окривљеног темељи на исказу саслушаних сведока, који су супротни исказу окривљеног, а окривљеном није омогућено да том саслушању присуствује. Предлаже да суд захтев уважи, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је, обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану и првостепену пресуду у смислу члана 266. став 1. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Пресудом Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји од 11.07.2012. године, донетој у поновном поступку, окривљени Г.С. из П. је оглашен кривим што је поступио супротно одредбама члана 12. Закона о оружју и муницији зато што је дана 04.10.2011. године од 6,30 до 9,30 сати у П., Општина Ћуприја, од

стране овлашћених службених лица, утврђено да је у незакључаној спаваћој соби своје породичне куће, у незакључаном ормару, држао пиштољ и ловачку пушку, које оружје поседује по одобрењу надлежног органа. Како наведено оружје и муниција нису били обезбеђени на законом прописан начин да не дођу у посед неовлашћеног лица окривљени је учинио прекршај из члана 35. став 1. тачка 6. и став 2. Закона о оружју и муницији па је на основу наведеног законског прописа, а применом члана 35, члана 39. и члана 48. Закона о прекршајима осуђен на новчану казну у износу од 9.000,00 динара и изречена му је заштитна мера одузимања предмета прекршаја. Пресудом Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу од 03.09.2012. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји од 11.07.2012. године је потврђена, са образложењем да је у поступку утврђено да је окривљени учинио прекршај наведен у захтеву, тако што је био свестан свог дела и хтео његово извршење.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. и става 2. истог члана у вези члана 85. став 1. и члана 81. Закона о прекршајима, јер о одлучним чињеницама постоји знатна противуречност између онога што се у разлозима првостепене прекршајне пресуде наводи са доказима у списима. Ово стога што се у разлозима првостепене пресуде наводи да су саслушању сведоци били изричито да окривљени није држао оружје на прописан начин, већ да је оружје било необезбеђено у ормару који није био насилно обијен. Међутим, наведени разлози су знатно противуречни садржини исказа из записника о саслушању сведока Н.М. од 18.01.2012. године из кога се види да је исти изјавио да се уверио да је кућа насилно обијена јер су обијена улазна врата приземне куће у којој је очигледно извршена преметачина ствари по свим просторијама и да је видео да су врата на ормару у спаваћој соби отворена али да није обратио пажњу на то да ли су била оштећена у пределу браве јер је то био посао крим. техничара. Другостепени прекршајни суд није отклонио ову противуречност због чега је и пресуда Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-107-ПРЖ 21734/12 од 03.09.2012. године донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. и став 2. истог члана Закона о прекршајима.

Побијане пресуде су донете и уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези члана 85. и члана 81. Закона о прекршајима јер се из списка предмета види да окривљеном није дата могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист обзиром да у списима нема доказа да је упознат са изјавама о саслушању сведока полицијских службеника К.М. од 16.01.2012. године, М.Ж. од 18.01.2012. године и Н.М. од 18.01.2012. године. Како се у списима предмета налази записник о саслушању окривљеног од 28.11.2011. године према коме је окривљени упознат само са садржином захтева за покретање прекршајног поступка а не и са изјавама сведока, на којима првостепени суд заснива одлуку о кривици окривљеног а које су супротне исказу окривљеног који је оспорио наводе захтева за покретање прекршајног поступка, то су основани наводи захтева да су побијане пресуде донете уз повреду права на одбрану.

Са изнетих разлога суд је нашао да је поднети захтев основан, па је на основу члана 266. став 3. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по члану 269. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић,с.р.